
Maria Bucardi

Kurs magii IV

*podręcznik adepta sztuki magicznej, czyli
jak nauczyć się wróżyć*

Łoi... Pod lipą można pisać wiersze, raporty i scenariusze. Lipa to przyjaciel człowieka. Symbol szczęścia. Lipa chroni przed burzą i złymi duchami wszelkich płaszczyzn.

MODRZEW

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, modrzew to wyrównanie energetyczne, wytrwałość, siła, stabilizacja i zrozumienie. Modrzew pozwala też dokonać wyboru tego, co istotne w naszym Życiu i odrzucić rzeczy niepotrzebne. Pomaga zakończyć związki i odrzucić stare przyzwyczajenia by zrobić miejsce dla nowego. Modrzew inspirować twórczo.

ORZECH

Wzmacnia siły fizyczne powiększając wytrwałość i odporność. Dodaje energii, która wspomaga upór i nieustępliwość. To drzewo wyjątkowej mocy, która działa na wszystkich płaszczyznach. Orzech obdarza sprytem, błyskotliwością, mądrością. Wyostrza inteligencję. Pomaga rozwiązywać problemy, podpowiadając najkorzystniejsze posunięcia w trudnych sytuacjach. Orzech działa ochronnie i odpędza złe duchy i negatywne energie. W niektórych wierzeniach ludowych znana jest przypowieść, że jeśli zaśniesz pod ocherzem to się już więcej nie obudzisz. Przypuszczam, że wiąże się to z energią orzecha, która jest bardzo silna a drzewo pobiera ogromne ilości wody i energii innych roślin, które egzystują w jego sąsiedztwie.

OLCHA

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, olcha to drzewo ochronne. Szczególnie przydatne jako tarcza przeciwko złym energiom. Ma moc odróżniania dobra od zła i pomaga magowi podjąć właściwą decyzję. Traktowana niesłusznie jako niebezpieczne drzewo. Olcha ma moc przekazywania wiedzy poprzez medytację, dlatego zalecam bezpośredni kontakt z tym drzewem lub medytowanie w jej pobliżu. Bez wątplenia jest to

wiedza magiczna, przeznaczona dla praktykujących duchowo, wyciszonych, odpowiedzialnych. Przynosi piękne sny i pozwala oddać się marzeniom. Z ciekawostek warto przytoczyć opowieść z tradycji niemieckiej w której istnieje Olchowa Kobieta (Else, Elsa, Elise), która najpierw kusi, a później karze mężczyzn zmieniając się we włochate stworzenie. A także twórczość Goethe:

"Król olch" Goethego w przekładzie Libery

Zapada już noc i wicher dmie.

Kto o tej porze na koniu mknie?

Z dzieckiem w ramionach, w mroku bez dna;

To ojciec z synkiem do domu gna.

- *Dlaczego, synku, odwracasz wzrok?*

- *Nie widzisz, tato? Popatrz tam, w bok.*

Król olch mnie wabi, korona mu lśni.

- *To tylko mgła. Coś ci się śni.*

"Mój miły chłopcze, chodź-że tu!

Będziem się bawić, aż zbraknie tchu.

Wspaniałe miejsca nad brzegiem znam

I pozłacany mój szal ci dam".

- *Ach, tato, tato! Słyszysz ten śpiew?*

To znów król olch, to znów jego zew.

- *Spokojnie, synku, to wiatru świst.*

To szelest liści lub ptaków gwizd.

"Nie zwlekaj, chłopcze! Mam córek moc!

I z nimi się będziesz bawił co noc.

Śpiewając, tańcząc, powiodą cię hen

I tam ukołyszq, aż zmorzy cię sen".

- *Patrz, tato, tato! Nie widzisz? Tam!*

To córki króla. Znak dają nam.

- *Nie, synku, nie! To żaden znak.*

To próchno się sypie i świeci tak.

"Kochany mój! Urzekłeś mnie.

Więc chodź po dobroci! Bo porwę cię".

- *Ach, tato, tato! Porywa mnie król!*

Ciemnieje mi w oczach, przesywa ból.

Rumał przyspiesza, co sił, co tchu;

Biegnie na przełaj, po trawie, mchu.

I oto światło: dom tuż-tuż.

Cóż z tego! Dziecko nie żyje już.

Przeł. Antoni Libera

Johann Wolfgang Goethe 1749-1832

"Król olch" to jedna z najpiękniejszych romantycznych ballad największego (obok Schillera) niemieckiego poety swojej epoki. Motyw ballady o królu elfów (w wersji Goethego - królu olch), który tropi wędrującego przez las ojca, a w końcu uśmierca jego syna, został przez Goethego przejęty od Herdera, który z kolei odnalazł go pośród duńskich ludowych legend.

SOSNA

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, sosna żyjąc na nieurodzajnej ziemi, pokazuje jak właściwie gospodarować energią, aby osiągnąć zabezpieczenie materialne. Uczy przyciągania pieniędzy i właściwego inwestowania. I podobnie jak sosna sięga swym korzeniem bardzo głęboko w poszukiwaniu wody, tak i ty medytując pod sosną uczysz się czerpać z pokładów podświadomości, jednocześnie oczyszczając wszystkie negatywne kody, które tkwią w niej od dzieciństwa. Sosna uczy radości życia i odrzucenia wszelkich barier i ograniczeń. Wzmacnia inteligencję.

ŚWIERK

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, Świerk – uczy pewności siebie i poczucia własnej wartości. Pomaga przezwyciężyć lęk i nieśmiałość. Jest tym drzewem, które zachęca do podjęcia wyzwania i zmierzenia się z ryzykiem, aby osiągnąć sukces. Uczy bycia obiektywnym i realnej oceny sytuacji.

TOPOLA

To drzewo ukierunkuje Twoją energię na uczucia wyższe, na rozwój wewnętrzny i odnajdywanie

szlachetnych celów. Pokaże Ci nowe drogi do celu i pozwoli Ci zrozumieć czym naprawdę jest człowiek, świat i wszystkie łączące się w jedno energie. Pozwalając pojąć najwyższą prawdę, pomaga też odnaleźć prawdziwą miłość i przyjaźń. Leczy z samotności, ucząc zrozumienia i rzetelnego spojrzenia na drugiego człowieka. Topola jest jednym z najsilniejszych drzew spirytualnych. Dodaje odwagi!

*„Topola sama przez się rozerżniona
otworzyła brzuch płodny i rodziła
z którego nimfa pięknie ustrojona,
nimfa dorosła nagle wychodziła;
i sto drzew inszych tymże kształtem rodzi,
sto z nich udatnych, pięknych nimf wychodzi.”
Torquato Tasso „Jerozolima Wyzwolona”*

WIAZ

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, wiaz jest drzewem pojednania, które pomoże Ci zrozumieć i tolerować działania drugiego człowieka. Drzewo to nauczy Cię wybaczenia - potężnej siły, pozwalającej przeżyć swoje życie w zupełnie nowej jakości. Wiaz życzliwie nastawia do ludzi i świata. Pozwala z dystansem i większym zrozumieniem spojrzeć na własnych wrogów.

WIERZBA

Drogi Adeptcie Sztuki Magicznej, wierzba to jedno z najbardziej tajemniczych drzew skupia swoją energię na poznawaniu tego, co tajemnicze i niezwykłe. Medytacja pod wierzba przeznaczona jest dla ludzi zaawansowanych w rozwoju duchowym, pomagając im przenosić się w inne obszary świadomości. Daje dużą moc, pojmowanie magii i zrozumienie praw Wszechświata. Nie darmo uważana była za siedzibę czarownic. W tradycji celtyckiej to właśnie wierzba symbolizowała płodność i narodziny. Celtowie wierzyli i nie bez przyczyny, że wierzba potrafi uzdrowić. W